

**DAVID POPPER'İN CONCERT-ETUDE OP. 55 NO. 2
ESERİNİN İNCELENMESİ VE ESERİN İCRA SÜRECİNDE
KARŞILAŞILABİLECEK SORUNLARA YÖNELİK ÇÖZÜM
ÖNERİLERİ**

*An Analysis of David Popper's Concert-Etude Op. 55 No. 2 and
Proposed Solutions for Problems Encountered During Execution*

DOI NO: 10.36442/AMADER.2021.41

Selin NARDEMİR¹

Özet

David Popper, viyolonsel tekniğinin gelişiminde oldukça önemli bir rolü olan bestecidir. Eserleri ve etütleri, hem viyolonsel eğitiminde yaygın olarak kullanılmakta hem de profesyonel sahnelerde icra edilmektedir. İlgili literatür incelendiğinde besteci ile ilgili Türkçe olarak yayınlanmış bilimsel nitelikli çalışmaların oldukça sınırlı olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, Popper'in viyolonselciler tarafından en çok seslendirilen eserlerinden biri olan Concert-Etude parçası ile ilgili çalışma yöntemleri ve eserdeki müzikal ve teknik detaylar incelenmiştir. Aynı zamanda eseri iyi bir şekilde yorumlayabilmek için gerekli olan bazı ek çalışmalara pedagojik açıdan da değinilmiş ve bu çalışmalarda Popper'in konser parçalarını geliştirmeye yarayan etütlerinin önemi üzerinde durulmuştur. Çalışmanın amacı, özellikle Concert-Etude parçasında kullanılan teknik uygulamaları açıklayıcı bir şekilde incelemek ve bu parçayı çalışacak olan müzisyenlerin daha yüksek bir teknik düzeye ulaşmalarına yardımcı olmaktır. Bu araştırma sonucunda anlatılan bilgilerin öncelikle Concert-Etude parçası ve Popper'in diğer konser parçalarına oldukça önemli ve aydınlatıcı bir bakış açısı sunacağı düşünüülerek bu eserleri yorumlayacak olan viyolonselcilere ışık tutacağı ve yol göstereceği umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Popper, Analiz, Concert-Etude.

Abstract

David Popper is a cellist and composer, who played a crucial role in the development of the violoncello technique. His works and etudes are both extensively used in teaching violoncello and performed in professional stages. A review of the relevant literature results in a limited number of scientific studies on the composer as published in Turkish. In this study, an

¹ Sanatta Yeterlik Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müzik Anasanat Dahı, sln.nardemir@gmail.com

analysis of exercise methods for Popper's Concert-Etude, one of the most performed etudes by cellists, as well as musical and technical aspects in the etude has been conducted. In addition, some additional works as required for satisfactory interpretation of the etude were discussed in terms of pedagogical aspects and the importance of the etudes contained in such works and useful for improved performance of Popper's concert pieces was emphasized. The primary objective of this study is to provide a descriptive analysis of the technical applications used in Concert-Etude and help musicians planning to practice this etude achieve a more advanced technical level. The information described in this study is considered to provide essential and illustrative perspective especially on Concert-Etude as well as other concert pieces of Popper, and it is expected that such information will light the way and lead cellists who plan to interpret the Popper's aforesaid etude.

Keywords: Popper, Analysis, Concert-Etude.

GİRİŞ

Keman ailesinin bir üyesi olan viyolonsel, ilk kez 16. yüzyılda ortaya çıkmış olup orkestra ve oda müziğinde eşlik enstrümanı olarak yer almıştır. 17. yüzyılda evrimini tamamlayarak önemli değişikliklere uğraması sonucu solo eserlerde bestecilerin sıkça tercih ettiği bir enstrümana dönüşmüştür.

Sonraları Dresden Viyolonsel Okulu olarak adlandırılacak bir grup viyolonselci, viyolonsel virtüöz çalgılar arasına girmesinin öncülüğünü yapmıştır (Venturini, 2009: 1).

Viyolonsel tamamen bir eşlik çalgısı olmaktan kurtuluşu 18. yüzyılda başlamış ve Dresden Ekolünün baş isimlerinden olan Bernhard Romberg (1767-1841), Friedrich Dotzauer (1783-1816), Friedrich Kummer (1797-1879), Julius Goltermann (1825-1876) ve David Popper'in dahil olduğu Dresden Ekolü olarak bilinen viyolonselciler sayesinde olmuştur (Allan Eames, 2013: 1).

Romberg, Alman viyolonsel ekolünün ilk temsilcisi olup Dresden okulunu kuran viyolonsel sanatçılarının eğitmeniydi. Yukarıda ismi geçen viyolonsel sanatçıları ve onların öğrencilerinin, sağ ve sol el tekniğine katkıları sonucu viyolonselde zor tekniklerin ve müzikal pasajların daha kolay icra edilebilmesi mümkün hale gelmiştir. Bu geliştirmeler sonucunda romantik ve çağdaş dönem bestecilerinin sıklıkla tercih ettiği viyolonsel, solist eserlerin icrasında kullanılan bir çalgı haline gelmiştir.

Dresden ekolünün dördüncü kuşak temsilcilerinden olan Goltermann'ın öğrencisi David Popper, müzik dünyasının önemli bir bestecisi, viyolonsel sanatçısı ve eğitmeni olup ismini oldukça iyi bir şekilde duyurmuş müzisyen olarak bilinmektedir.

Stephen De'ak'ın Popper hakkında yazdığı ve viyolonsel edebiyatı için çok değerli olan kitabında da belirtildiği gibi Popper'in kompozisyonları viyolonsel çalanlar arasında oldukça yaygın bir ilgi ile sürdürülmekteydi. Bu kişiler arasında öğrenciler, öğretmenler ve onun çağdaş virtüöz meslektaşları vardı (De'ak, 1980: 16).

Müzisyen bir aileden gelen David Popper, 16 Haziran 1843 yılında Çekoslovakya'nın Prag şehrinde dünyaya geldi ve babası Angelus Popper'in iki sinagogda koro şefi olarak görev aldığı bir Yahudi cemaatinde büyüdü.

Müziğe ilk olarak piyano dersleriyle başlayan Popper, altı yaşına geldiğinde ise keman çalışmalarına başlayarak müzik derslerine devam etti. Popper, ailesinin yönlendirmesiyle Prag Konservatuarı'nın seçmelerine katılarak viyolonsel eğitimine başladı. (Hagel, 2012: 9).

Dönemin en önemli virtüözlerinden biri olan Julius Goltermann ile çalışmaya başlayan Popper, 1855-1861 yılları arasında Prag konservatuarında eğitimini sürdürdü. Goltermann, Almanya'da modern viyolonsel eğitiminin en iyi öğretmenlerinden biri olan Bernhard Romberg'in (1767-1841) ve Dresden'de Friedrich August Kummer'in (1797-1879) öğrencisiydi.

Popper, 18 yaşında konservatuvardan mezun olduktan sonra 19. yüzyılın en ünlü orkestra şeflerinden biri olan Hans von Bülow'un önerisi üzerine Löwenberg Kraliyet Orkestrası'nda baş viyolonsel yardımcısı görevine getirildi ve bir yıl sonra da orkestranın baş viyolonsel sanatçısı oldu (Hagel, 2012: 9).

1864 yılında ise besteci Robert Volkmann, Popper'den La minör, Op. 33 isimli viyolonsel konçertosunun ilk icrasını yapmasını teklif etti. Ardından Berlin Filarmoni Orkestrası ile eserin ilk icrasını gerçekleştiren Popper, 1868 yılında da solo viyolonsel sanatçısı olarak Viyana'da Kraliyet Operası'na girdi ve burada çalışmaya devam ederken Hellmesberger Kuarteti'ne dahil oldu (Hagel, 2012: 10).

Daha sonra Liszt'in öğrencisi olan eşi piyanist Sophie Mentor ile birlikte Avrupa'da çeşitli konserler vererek bu dönemde Schumann ve Haydn tarafından bestelenmiş konçertoların ilk icralarını gerçekleştirdi. 1886 yılında ise Budapeşte'de bulunan Macar Akademisi'nde profesör olarak göreve başladı ve Jenő Hubay ile Budapeşte Yaylı Çalgılar Kuarteti'ni kurdu (Hagel, 2012: 10).

7 Ağustos 1913 yılında Viyana yakınlarındaki Baden'de hayatını kaybeden sanatçı, yaşamı boyunca viyolonsel için pek çok eser besteledi.

Özellikle, viyolonsel için yazdığı dört konçertosu, üç viyolonsel için bir ağıtı, yaylı çalgılar dörtlüsü için yazdığı bir eseri, iki viyolonsel için bir süiti ile Saint Saens ve Schumann tarafından bestelenen konçertoları dışında birkaç konçerto için kadansı bulunmaktadır (Hagel, 2012: 10).

Ayrıca viyolonsel repertuarı için son derece önemli olan etütleri ve konser parçaları ile birlikte altmış sekiz tane salon müziği ve karakter parçaları da bulunmaktadır. Popper'in transkripsiyonlarını, Leopold Auer (Gavotte Re Majör, Op. 23 No: 2), Jascha Heifetz (Spinning Song, Concert-Etude) ve Emile Sauret (Elfentanz) yapmıştır (De'ak, 1980: 273-274).

Müzikte virtüözlük gerektiren eserlerin daha iyi icra edilebilmesi için öncelikle eseri seslendirecek kişinin enstrüman üzerindeki teknik becerilerini ve hakimiyetini geliştirmesi oldukça önemlidir. Dresden okulu temsilcileri sağlamış oldukları gelişimleri çeşitli etüt ve egzersiz kitaplarında paylaşmışlardır. Bu kitapların çalışılması solo viyolonsel eserlerinin icrası sırasında oluşabilecek sorunların çözümüne katkı sağlayacaktır.

Günümüz viyolonselcilerinin önemli bir bölümü erken dönem veya üniversite çalışmalarında Dresden Okulu'ndan bir etüt çalmaktadır. Tunca (2003)'ün "Amerikan Kolejleri ve Üniversitelerinde Viyolonsel Hocalarının En Sık Kullandıkları Etüt Kitapları" başlıklı çalışmasında, 1'den 11'e kadar değer verilmesi istendiğinde - en sık kullanılan- David Popper 1.97 ile listenin en başında bulunmaktadır (Venturini, 2009: 2).

Bu çalışmada Concert-Etude parçası için Hohe Schule des Violoncellospiels op. 73 etüt kitabındaki 9, 13, 29 ve 34 numaralı parçaların viyolonsel icrasına katkıları araştırılmıştır. Dolayısıyla bu

makale içerisinde hem söz konusu eser için etüt önerileri sunulmakta hem de Louis Potter'ın ve Stephen Shumway'ın eseri yorumlama konusunda öğretmen ve öğrencinin esere yaklaşım şekilleri üzerindeki fikirleri gözlemlenmiştir.

Bu makalede Popper'in viyolonselde ustalık gerektiren ve sıkça icra edilen Concert-Etude isimli eseri üzerinde detaylı bir inceleme yapılmakta ve çalışma önerileri sunulmaktadır. Aynı zamanda pedagojik bir yaklaşım bağlamında eser için gerekli olan çalışma yöntemlerinin önemi hakkında bilgi verilmekte, eserin icrası sürecinde oluşabilecek sorunlar tespit edilmekte ve bu sorunlara çözüm önerileri getirilmektedir. Ayrıca tempo başlıklarının esere etkileri ve pedagojik açıdan çeşitli yaklaşımlar gözlemlenerek eserin icrasına sağlanabilecek katkıların araştırılması da çalışmanın amaçları arasında yer almaktadır. Ülkemizde viyolonsel alanına ilişkin analiz ve öneri temelli çalışmalar (Güler, Berki ve Çilden 2006; Aydın, 2006; Orhan ve Çınardal, 2015; Özişler ve Orhan, 2017; Onat ve Orhan, 2017; Kethüda ve Orhan, 2019...) bulunmakla beraber Popper "Concert-Etude" özelinde çalışma bulunmamaktadır.

Problem Cümlesi

Concert-Etude Op. 55 No. 2 Eserinin İncelenmesi ve Eserin İcra Sürecinde Karşılaşılabilecek Sorunlara Yönelik Çözüm Önerileri Nelerdir?

Bu problemin çözümüne yönelik olarak çalışmada cevap aranacak sorular:

Alt Problemler

1. Eserin müzikal ve teknik açıdan incelenmesi ve oluşabilecek sorunlara yönelik çözüm önerileri nelerdir?
2. Popper'in eserlerinde kullandığı tempolara yaklaşımlar ve Concert-Etude eseri üzerindeki etkileri nasıldır?
3. Popper'in Concert-Etude eserine pedagojik açıdan yaklaşımlar nasıldır?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

David Popper'in Concert-Etude Op. 55 No. 2 eserinin incelendiği bu araştırma, nitel araştırma modelinde olup durum saptamaya yönelik betimsel bir çalışmadır. "Nitel araştırma, gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir" (Yıldırım ve Şimşek, 2013: 45).

Verilerin Toplanması

Araştırmada veri toplama aracı olarak doküman inceleme kullanılmıştır. "Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar. Nitel araştırmalarda doküman incelemesi tek başına bir veri toplama yöntemi olabileceği gibi diğer veri toplama yöntemleri ile birlikte de kullanılabilir" (Yıldırım ve Şimşek, 2013: 217).

Verilerin Analizi

Araştırmanın verilerinin analizinde ise betimsel analiz kullanılmıştır. Verilerin olduğu gibi gösterildiği, betimlendiği, resmedildiği, anlatıldığı bir irdelemedir. Yani ayrıntılı ve kuramcıya dayalı bir araştırma söz konusu değildir (Sönmez ve Alacapınar, 2013: 244).

BULGULAR VE YORUM

Tanımlar

Çalışma İçerisinde Kullanılan Müzik Terimleri

Legato: İtalyanca bir terim olan legato kelimesi, bağlı anlamına gelmektedir. Özellikle yaylı çalgılarda tek bir yay hareketi ile notaların çalınması anlamına gelmektedir.

Staccato: İtalyanca bir terimdir ve müzikte notanın kısa ve güçlü bir şekilde çalınmasını ifade eder.

Detache: İtalyanca bir terimdir. Notaların birbirinden ayrı yay hareketleriyle çalınmasını ifade eder. Bu anlamda çalınan notalar arasında kesintinin oluşmamasına dikkat edilmesi gerekmektedir.

Crescendo: İtalyanca bir terimdir. Müzikte sesin kademeli olarak artırılmasını ifade etmektedir.

Decrescendo: İtalyanca bir terimdir. Müzikte sesin gittikçe azalmasını ifade eder.

Auftakt: Almanca bir dans ve müzik terimidir. Eksik ölçü ve giriş anlamlarına gelmektedir. *Espressivo:* İtalyanca bir müzik terimidir. Parçanın ifadeli ve duygulu bir şekilde çalınmasını ifade eder.

Diminuendo: Sesin gittikçe hafifletilerek çalınması anlamına gelmektedir.

Mordent: Fransızca bir kelimedir. Mordan şeklinde de ifade edilebilir. Çarpma yapılacak notanın bir üstündeki veya bir altındaki nota ile süslenilerek çalınmasını ifade eder.

Presto: İtalyanca bir terimdir. Müzikte temponun çok hızlı bir şekilde uygulanması anlamına gelmektedir.

Sostenuto: İtalyanca müzik ve dans terimi olarak kullanılmaktadır. Bir müzik cümlesinin veya eserin bağlı ve tutularak çalınmasını ifade etmektedir.

Moderato: İtalyanca bir terimdir. Müzikte temponun orta hızda uygulanması anlamına gelmektedir.

Grazioso: İtalyanca müzik ve dans terimidir. Zarif ve ince anlamlarına gelmektedir.

Andante maestoso: İtalyanca bir terimdir. Yürük bir tempoda görkemli ve haşmetli bir ifade kullanılması anlamına gelmektedir.

Allegro grazioso: İtalyanca bir terimdir. Hızlı bir tempoda sevimli ve zarif bir ifade kullanılması anlamına gelmektedir.

Fermata: Müzikte durak ve uzatma yapılmasını, notanın belirtilenden daha uzun bir şekilde çalınmasını ifade etmektedir.

Meno mosso: Müzik cümlesinin bir önceki tempodan daha yavaş çalınması anlamına gelmektedir.

Ritardando: Müzikte notanın genişletilmesini ve değerinden daha uzun bir şekilde çalınmasını ifade etmektedir.

A tempo: Müzikte, eserin ana tempoya dönüş yapmasını ifade etmektedir.

Piu mosso: Bir müzik cümlesinin biraz daha hızlandırılarak çalınmasını ifade etmektedir.

Accelerando: Temponun kademeli bir şekilde hızlandırılması anlamına gelmektedir.

Poco a poco: İtalyanca bir müzik temposu olarak kullanılmakta, yavaş yavaş anlamına gelmektedir.

Eserin Müzikal ve Teknik Açidan İncelenmesi ve Oluşabilecek Sorunlara Yönelik Çözüm Önerileri

Popper, Op. 55 kapsamında iki parça bestelemiştir; Spinning Song ve Julius Klengel (1859-1933)'e adanan Concert-Etude. Bu parçalar yaklaşık olarak 1887 yılında yayınlanmıştır (De'ak, 1980: 314). Concert-Etude, pek çok yarışma ve konserde seslendirilen, icracıların teknik sınırlarını zorlayan bir eserdir. Eser, viyolonselın tiz bölgelerinde ilerleyen tek sesli melodik yürüyüşler, çift sesler ve baş parmak pozisyonunun oldukça sık bir şekilde kullanıldığı teknik pasajlar içermektedir. Özellikle üçlü, altılı ve oktavlar ile ilerleyen pasajların yanında kromatik çıkışlar gözlemlenmektedir. Ayrıca Concert-Etude parçası içerisinde sağ el tekniği için oldukça önemli olan legato ve staccato teknikleri yoğun bir şekilde kullanılmaktadır.

Şekil 1. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler (Viyolonsel) David Popper Op. 55 No. 2 (1813-1913)

Concert-Etude parçası altı sekizlik bir tartımda, Allegro hızında ve mi bemol majör tonunda bestelenmiştir. 1. ve 7. ölçü arasında viyolonselın dördüncü ve beşinci bölgesi kullanılmaktadır. Özellikle bu ölçülerde sol el pozisyonunun doğru bir şekilde yerleştirilebilmesi için parçanın ana tonu olan mi bemol majörde inici ve çıkıcı bir gamın çalışılması son derece etkili olacaktır. Böylece sol

el parmak değişimleri daha net ve aktif bir şekilde hareket edebilecektir. Ayrıca bu ölçüler boyunca staccato tekniği kullanılmaktadır. Bu sebeple sağ el tekniğinde dikkat edilmesi gereken en önemli nokta yayın her notadan sonra bilek ve kol yardımı ile zıplatılarak kullanılmasıdır. Böylece tüm notalar daha rahat icra edilebilecektir. 2. ölçünün dördüncü vuruşundaki aksan için sağ kol dirsek yardımı ile birinci parmaktan yaya baskı verilmesi gerekmektedir. Pozisyon geçişleri için nota üzerinde yazılan parmak numaralarının kullanılması uygun olacaktır.

Çift sesler parçanın çalışmasında son derece önemli bir yer tutmaktadır. Özellikle 8. ölçüdeki ilk çift sesin entonasyonu için birinci ve ikinci parmağın tam, baş ve birinci parmağın yarım aralık olacak şekilde basılması sol el kalıplarının daha iyi yerleşebilmesi için önemlidir. Ancak çift seslerde dikkat edilmesi gereken en önemli noktalardan biri sol el pozisyonunun doğru bir açı ve yükseklik ile tutulmasıdır. Ayrıca çift seslerin entonasyonu için notaların her telde ayrı bir şekilde çalışması ve ilave bir çalışma şekli olarak pasaj içerisinde kullanılan sağ el tekniklerine yoğunlaşmak gerekmektedir. Bunun için öncelikle çift ses ile ilerleyen tüm ölçüler boş tel kullanılarak yalnızca sağ bilek ve kola odaklanılarak çalışılmalıdır. Çift sesler arasındaki geçişler için sol elin daha serbest bir şekilde tutularak bilekten yuvarlanması burada önemli bir yere sahiptir.

Concert-Etude eseri boyunca sağ ve sol el koordinasyonunu zorlayan pozisyonlar bulunmaktadır. Aşağıda belirtmiş olduğum egzersizler sıkça karşılaşılan teknik pasajların daha kolay bir şekilde icra edilebilmesi için oluşturulmuş çalışmalardır.

Şekil 2. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler İçin Detache Yay Çalışması

1. ve 8. ölçüler için yukarıda gösterilen ek çalışma, detache yay çalışması için oldukça önemlidir. (Şekil 2) Böylece hem alt hem de üst sesler entonasyon açısından doğru bir şekilde çalışılabilecektir. Özellikle baş ve üçüncü parmak pozisyonu arasındaki mesafenin yerleştirilebilmesi için örnek olarak bu şekilde çalışmalar yapılması gerekmektedir. Ayrıca ikinci ölçünün sonunda crescendo en üst seviyeye ulaşmaktadır. Bu sebeple legato çalışması içerisinde ilk

ölçüden itibaren yayın genişletilerek kullanılması, pasajların hem teknik hem de müzik ile beraber çalışılmasına yardımcı olacaktır.

Şekil 3. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler İçin Birinci Legato Yay Çalışması

Şekil 4. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler İçin İkinci Legato Yay Çalışması

Şekil 5. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler İçin Üçüncü Legato Yay Çalışması

Yukarıda gösterilen üç ayrı detache yay çalışması parçanın ilk ölçülerinden farklı bir yay stili sunmaktadır (Şekil 3-4-5). Ancak eserin zor ve önemli pasajlarının daha net bir şekilde ortaya çıkarılabilmesi için pasajların farklı yaylarda çalışılması parçanın yorumunun ve tekniğinin olgunlaşabilmesine oldukça katkı sağlayacaktır. Bu anlamda üçüncü şekilde her üçleme ve dördüncü şekilde iki üçleme tek bir bağda örnek olarak gösterilmekte, beşinci şekilde ise iki ölçünün aynı bağ içerisinde çalışılması gerekmektedir. Böylece sol el geçişleri esnasında yay için sağ elde önemli bir farkındalık geliştirilerek parçanın girişindeki staccato notaların olması gerekenden daha kısa bir şekilde duyulması önlenmiş olacaktır.

Şekil 6. Concert-Etude Op. 55 No. 2 1-9. Ölçüler İçin Staccato Yay Çalışması

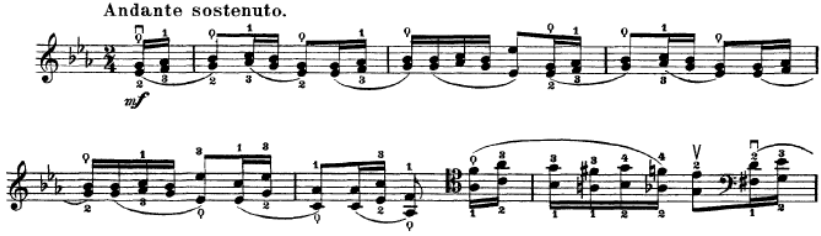

Şekil 6'da parçanın ana karakteri olan staccato tekniğinde çıkıcı bir gam çalışması gösterilmektedir. Bu örnekte de bir önceki örnekler gibi sesler tek tek crescendo yapılarak çalışılmalıdır. Ancak bu ölçüler boyunca yayın özellikle zıplatılarak kullanılması dikkat edilmesi gereken en önemli unsurdur. Ayrıca ayrı bir staccato çalışması olarak birinci ve dördüncü vuruşun başına aksan verilerek ek bir çalışma yapılabilir. Böylece çekerek ve iterek gelen üçlemelerin farklı yönlerde hissedilebilmesi kolaylaşacaktır.

Buna ek olarak David Popper'in Hohe Schule des Violoncellospiels kitabındaki ileri seviyeli etütleri viyolonsel eğitiminde önemli bir yere sahiptir. Birçok okulun viyolonsel müfredatında bulunan bu etütler Popper'in konser parçalarının icrasını son derece geliştirecek teknik ve müzikal çalışmalar içermektedir.

Çalışmanın ana konusu olan Concert-Etude parçasında, çift sesli üçlemelerden oluşan staccato ve legato tekniği sıklıkla kullanıldığından, Hohe Schule kitabının 9, 13, 29 ve 34 numaralı etütlerindeki çift sesli üçlemelerin bağlı bir şekilde çalışılması sağ ve sol el tekniğinin gelişiminde oldukça önemlidir. Böylece Popper'in parçalarında kullandığı karakterleri ve teknikleri daha iyi bir şekilde özümseyebilmek mümkün olacaktır. Özellikle aşağıda örnek olarak gösterilen 9 numaralı etüt, iki dörtlük bir tempoda olmasına rağmen bir vuruşta bağlı üç nota içeren (triole) pek çok pasaj içermektedir ve aynı zamanda Concert-Etude parçası için oldukça yardımcı bir çalışma sağlayacaktır. (Şekil 7) Her iki parçanın da üçlü forma sahip olmasının yanı sıra özellikle etüt içerisinde kullanılan çeşitli ritimler, yay çalım teknikleri ve sol el teknikleri parçanın hızlı bir şekilde yorumlanabilmesi için önemli bir ek çalışma oluşturacaktır.

Şekil 7. Hohe Schule des Violoncellospiels Op. 73 No. 9 1-6. Ölçüler

Hohe Schule etüt kitabının 9 numaralı parçası, Concert-Etude parçası için oldukça verimli bir çalışma sağlayacaktır. (Şekil 7) Tonal olarak mi bemol majör olan etüt, eser ile aynı tonda olmasının yanı sıra iki zamanlı bir ritme sahiptir. Concert-Etude parçası ise altı sekizlik bir ritimde ve aynı şekilde iki zamanlı olarak yürüdüğünden bu etüdün çalışılması teknik olarak yararlı bir ek çalışma sağlayacaktır. Ayrıca hem etüdün hem de parçanın çift sesler ile ilerlemesi ve melodinin viyolonsel dördüncü bölgesinde başlaması ise bir diğer benzerlikleri arasında yer almaktadır. Bu sebeple Popper'in konser parçalarının aynı özelliklere ve karakterlere yakın etütleri ile beraber çalışılması oldukça önemlidir. Ayrıca baş parmak pozisyonunun yerleştirilebilmesi açısından etüdün öncelikle detache bir şekilde çalışılması daha iyi olacaktır. İlave olarak çift sesli üçlemeler için Hohe Schule etüt kitabındaki 29 numaralı etüdün çalışılması ise hem tek hem de çift sesli üçlemeler için önem taşımaktadır. (Şekil 8)

Şekil 8. Hohe Schule des Violoncellospiels Op. 73 No. 29 36-42. Ölçüler

22. ölçüden itibaren parçanın ilk ölçülerinde kullanılan melodi bu kez sol bemol majör tonundan gelmektedir. (Şekil 9) Bu sebeple sol el pozisyonları için bu ölçülerde aynı şekilde öncelikle üst parti daha sonra alt parti tek tek çalışılmalıdır. Ayrıca bu çalışma pasaj içerisindeki melodik yürüyüşe hakim olabilmek açısından oldukça önemlidir. Özellikle üçlemelerin birinci ve dördüncü vuruşunda sağ

bileğe dikkat edilmesi gerekmektedir. Bu anlamda birinci vuruşta bileğin aşağıda dördüncü vuruşta ise yukarıda kullanılması çekme ve itme kuvvetleri arasındaki farkın daha belirgin bir şekilde ortaya çıkmasına yardımcı olacaktır.

Şekil 9. Concert-Etude Op. 55 No. 2 20-28. Ölçüler

Yukarıda gösterilen pasajlar (Şekil 8) için Şekil 7’de belirtilmiş olan Popper’in Hohe Schule etüt kitabından yararlanılarak çalışmaların desteklenmesi faydalı olacaktır. Bu anlamda 13 numaralı etüt altı sekizlik bir tempoda, çift sesli üçlemeler ile ilerlediğinden Şekil 9 için yararlı bir ek çalışma sağlayacaktır. Ayrıca Popper’in en çok çalınan eserlerinden biri olan “Elfentanz” parçasında olduğu gibi, yukarıda örnek olarak gösterilen Concert-Etude parçasının 22. ve 27. ölçüleri arasında da birçok staccato pasaj görülmektedir. Bu anlamda staccato olarak ilerleyen pasajların çalım hızları her esere göre farklılık gösterse de özellikle sağ elin hafif bir şekilde kullanılması teknik olarak oldukça önemlidir. Staccato pasajlar için Araboğlu (2011)’in “Viyolonselde Yay Tutuş Tekniği ve Temel Yay Teknikleri: Legato, Detashe, Staccato Ve Spiccato’nun İncelenmesi” adlı tezindeki şu çalışma şekilleri önerilmektedir: Bu zorluğu, çalarken rahatlatmak için yay çalım tekniğinin kalitesi ve karakterini bozmadan, kol, omuzdan hafif aşağı ya da içe doğru çekilerek kısa bir dinlendirme sonrasında tekrar ana pozisyonuna getirilebilir (Araboğlu, 2011: 75).

Şekil 10. Hohe Schule des Violoncellospiels Op. 73 No. 13 1-8. Ölçüler

Hohe Schule etüt kitabının 13 numaralı parçası, Concert-Etude parçası için ikinci bir etüt olarak çalışılabilir. (Şekil 10) Özellikle ilk iki ölçüde oktavlar ile başlayan ve devam eden etüt, Concert-Etude parçası içerisindeki tüm oktav pozisyonları için oldukça etkili bir çalışmadır. Etüdün ve konser parçasının en önemli ortak özellikleri arasında her iki parçanın altı sekizlik bir ritme sahip olması ve legato bir bağ içerisinde sıklıkla baş parmak pozisyonu kullanılmasıdır. Ayrıca etüdün ilk iki ölçüsündeki gibi, Concert-Etude parçasında da aynı bağda gelen birçok üçleme bulunmaktadır. Bu anlamda bir ölçü içerisinde gelen tek veya çift bağların çalışılmasına dair Orhan ve Arıcı (2015)'in aşağıdaki çalışma önerileri tavsiye edilmektedir: Etüdün tamamında bu figür tek bağda yazılmış olduğundan eşit hızda yay kullanılması önerilebilir. Tek yayda her bir notada yayı durdurarak ritmin daha iyi anlaşılması sağlanabilir. Ayrıca bu çalışma ile öğrenci notaların yayın neresine denk geldiğini görsel olarak izleyeceğinden yayın hızını ve zamanını ayarlaması kolaylaşabilir. (Orhan ve Arıcı, 2015: 6).

Şekil 11. Concert-Etude Op. 55 No. 2 34-43. Ölçüler

34. ölçüden itibaren üçüncü ve başparmak pozisyonu ile ilerleyen oktavlar görülmektedir. (Şekil 11) Bu ölçüler boyunca entonasyonun temiz bir şekilde duyulabilmesi için büyük ve küçük aralıkların, pozisyon geçişlerinden önce düşünülerek icra edilmesi son derece önemlidir. Böylece sol el açılırları daha hızlı bir şekilde yerleştirilebilecektir. Bu ölçüler boyunca yay baskısının ve ağırlığının artırılması gerekmektedir. Ancak 38. ölçüde başlayan decrescendo için yayın kademeli olarak küçültülmesi ve yay ağırlığının hafifletilmesine dikkat edilmelidir.

Şekil 12. Concert-Etude Op. 55 No. 2 48-56. Ölçüler

48. ölçünün ikinci yarısından itibaren parçanın tonu değişmektedir ve mi bemol majörden mi majör tonuna geçiş yapılmaktadır. (Şekil 12) Auftakt ile başlayan ve espressivo bir şekilde devam eden bu ölçüler parçanın gelişme bölümünü oluşturmaktadır. Özellikle viyolonsel için dördüncü bölgesinden itibaren tek ses halinde ilerleyen melodik bir çıkış görülmektedir. Legato tekniğinin kullanıldığı bu pasajlarda melodi tizleştikçe yayın genişletilmesine dikkat edilmesi gerekmektedir. 55. ve 56. ölçülerde diminuendo işareti vardır ve ikinci vuruşun ilk notasında mordent bulunmaktadır. Bu sebeple diminuendonun kullanıldığı bu ölçülerde melodinin özellikle yayın orta kısımlarında çalınması oldukça önemlidir.

**Şekil 13. Hohe Schule des Violoncellospiels Op. 73 No. 13 31-48.
Ölçüler**

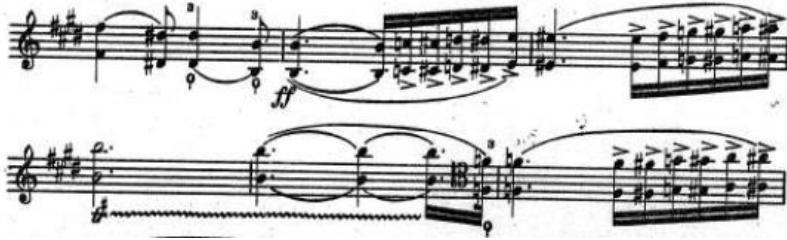
Ayrıca Hohe Schule etüt kitabının 13. parçasının 33. ölçüsünde mi majör tonuna geçiş yapılmakta ve ardından 43. ölçüde mi bemol majör tonuna geri dönmektedir. (Şekil 13) 13 numaralı etüdün hem ton değişimleri hem de kullanılan armonik benzerlikleri Concert-Etude parçasının icrası için oldukça yardımcı bir çalışma sağlayacaktır.

**Şekil 14. Hohe Schule des Violoncellospiels Op. 73 No. 34 1-9.
Ölçüler**

Şekil 11'deki pasajlar için yukarıda gösterilen Popper'in Hohe Schule etüt kitabındaki 34 numaralı etüdün çalışılması, özellikle bağlı çift sesler ve yakın aralıklar için faydalı bir geçiş çalışması sağlayacaktır. (Şekil 14) Concert-Etude eseri gibi altı sekizlik bir tempoda iki zamanlı olarak ilerleyen bu etüdün 1. ve 9. ölçüleri arasında görüldüğü gibi çift seslerin özellikle pes seslerinde birçok yarım ve tam aralıktan oluşan geçişler yapılmaktadır. Bu sebeple Şekil 11'deki örneğin 48. ve 54. ölçüleri arasında sol eldeki melodik yürüyüşün ve legatonun güçlendirilmesine yardımcı olmak için bu etüt hem çift hem de tek sesler halinde çalışılabilir. Ayrıca etüdün özellikle sağ el gelişimine sağladığı katkıları arasında, Orhan ve Arıcı (2015)'in "Viyolonsel Eğitime Yönelik Örnek Bir Etüt Analizi" adlı makalesindeki şu bulguları desteklenmektedir: Çalışılan etüdün sağ el (yay) açısından kazandırdıkları: Legato (bağlı) çalabilme becerisine katkıda bulunur, eşit hızda yay kullanımı öğrenir ve alışkanlık haline getirir, yayın her yerinde (dipte-uçta-ortada) aynı kalitede ses üretir, tel değiştirmelerin kullanıldığı ölçüler için koparılmadan sürekli arşe kullanımı sağlar, arpej çalma becerisi kazanır (Orhan ve Arıcı, 2015: 11).

Şekil 15. Concert-Etude Op. 55 No. 2 72-77. Ölçüler

72. ve 77. ölçüler arasında viyolonselın oldukça tiz bir bölgesinde ilerleyen baş parmak pozisyonları görülmektedir. (Şekil 15) Bu sebeple oktavların altı sekizlik olarak aşağıda gösterilen örnekteki gibi ayrıca çalışılması gerekmektedir. Böylece tüm çift seslerin entonasyonu daha temiz ve net bir şekilde duyulabilecektir. 73. ölçünün son üç vuruşundaki aksanlar için ise tek bir bağ kullanılmaktadır. Özellikle bu ölçüde her aksan için sağ bilekten yaya ağırlığın verilmesi ve bu ağırlığın birinci parmak ile kontrol edilmesi son derece önemlidir. Aksi halde aksanlar yeterince güçlü duyulamayacak ve çift forte nüansı yeterince seslendirilemeyecektir. Ayrıca 75. ve 76. ölçüdeki oktavlar ölçü boyunca devam eden triller ile birlikte gelmektedir. Özellikle kromatik bir şekilde ilerleyen bu

pasajlar için parmakların tiz pozisyonlarda birbirine kademeli olarak yaklaştırılması seslerin temizliği açısından oldukça önemlidir. Buna ilave olarak pozisyon geçişlerinde uygulanması gereken tekniklere ilişkin Aydın ve İşgörür (2019)'un "D. Popper Op. 73 No'lu Viyolonsel Metodunun İçerdiği Sağ El Tekniklerinin İncelenmesi" adlı makalesindeki sol el pozisyon geçişlerine dair çalışma önerileri tavsiye edilmektedir: Pozisyon geçişlerinde sol kol; bir pozisyondan, diğerine hareket ederken; baskıyı azaltır ve yeni pozisyonu hazırlar. Birçok notanın ve dolayısıyla pozisyon değişikliklerinin aynı yay içerisinde bulunmasından dolayı dikkat edilmesi gereken önemli bir nokta; pozisyon geçişlerinde oluşabilecek istenmeyen seslerin en az düzeyde duyurulmasıdır. Bu geçişler sırasında hem sağ hem de sol el, rahat bir konumda olmalı ve en az baskıyı uygulamalıdır. Bu davranış biçimi, pozisyon geçişi olduğunun anlaşılmasını da en aza indireyecektir (Aydın ve İşgörür, 2019: 13).

Şekil 16. Concert-Etude Op. 55 No. 2 74-75. Ölçüler İçin Oktav Çalışması

74. ölçüde kromatik bir şekilde ilerleyen oktavlar (Şekil 15) için notaların üç ayrı tempoda çalışılması sol el pozisyonlarının yerleştirilebilmesi açısından önemlidir. (Şekil 16) Ancak parçanın ana temposu olan Allegro için bu ölçüler boyunca sol elin daha hızlı hareket ettirilmesi ve yayın daha küçük kullanılması gerekmektedir. Bu bağlamda önce sekizlik ardından on altılık olacak şekilde pasajın farklı değerlerde çalışılması verimli olacaktır. Ayrıca farklı bir çalışma olarak iki üçleme birbirine bağlı olacak şekilde de çalışılabilir.

Şekil 17. Concert-Etude Op. 55 No. 2 80-86. Ölçüler

80. ölçüde parçanın ana tonu olan mi bemol majöre geri dönüş yapılmaktadır. (Şekil 17) Özellikle 83. ölçüde baş ve üçüncü parmak aralığının açısına dikkat edilerek çalışılması oldukça önemlidir. Ancak kromatik olarak pesleşen bu üçlemelerin ilk notasında sol elin yarım aralık olacak şekilde geriye doğru kaydırılması gerekmektedir. Çift ses içeren pasajların icrasında dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, iki nota arasındaki aralıkların birbirine olan mesafesini kavramaktır. Bu sebeple çift sesleri doğru bir entonasyon ile çalabilmek için aralıkların majör veya minör olduklarını geçiş yapmadan önce tespit etmek oldukça önemlidir. Ayrıca 83. ve 86. ölçüler arasında kullanılan pus pozisyonu ile ilgili olarak Aydın ve İşgörür (2019)'un D. Popper hakkında yazdığı makalesinden sunduğu tavsiyeler önerilmektedir: Pus pozisyonu içerisinde ele alınması gereken diğer bir konu; bu pozisyon içinde yer alan motiflerde; çalınan ses, pusun bastığı ses değilse; pus üzerinde baskı uygulama zorunluluğu da yoktur. Bu konumda pusun görevi; kendi yerini ve diğer parmaklarla birlikte oluşmuş pus pozisyonunun konumunu korumaktır. Uygulanan baskı; çalınacak olan sese göre sürekli olarak bir parmaktan diğerine taşınır. Bundan dolayı pozisyon içinde her parmağın uyguladığı baskı, gerektiği kadar olmalı ve diğer parmakların uyguladığı baskıyla dengeli bir bütünlük oluşturmalıdır. Dolayısıyla çalınmayacak seslere de, baskı uygulanmaya gerek yoktur (Aydın ve İşgörür, 2019: 14-15).

Popper'in Eserlerinde Kullandığı Tempolara Yaklaşımlar ve Concert-Etude Eseri Üzerindeki Etkileri

Günümüz müzisyenleri, Popper'in etütlerinin en başarılı olanlarının en hızlı çalınanlar olduğunu kabul etse de Popper, tempo önerisinde daha dikkatli olma eğilimi göstermiştir. Bestecinin bütün

çalışmaları arasında yalnızca bir tane Presto (No: 38) ve bir tane Allegro vivace (No: 36) tempo başlığı bulunmaktadır. Daha çok Sostenuto, Moderato ve Grazioso gibi özel tempo başlıklarına rastlanabilir (Hagel, 2012: 21-22). Bu nedenle bestecinin çalışmalarını icra ederken seçilecek olan tempo iyi bir şekilde düşünülmeli ve esere olan stil ve karakter etkisi iyi değerlendirilmelidir. Örnek olarak Popper'in en bilindik konser parçalarının genel tempoları arasında Andante maestoso, Allegretto, Allegro moderato ve Allegro grazioso gibi tempolar kullanılmaktadır.

Özellikle teknik anlamda zorluk gerektiren parçalarda tempoların doğru bir şekilde uygulanması son derece önemlidir. Parça içerisindeki tempo değişimleri arasında daha etkili geçişler yapmak eserin müzikal anlatımını güçlendirecektir. David W. Moore, müzikal unsurların ve tempoların önemi ile ilgili şunları söylemektedir:

“Bu parçaları dinleyicilerin karşısında çalacaksanız; müziğin icrası sırasında bir fermata için veya ölçülerde yazılan esler sırasında durmanızı önerdiği yerler gibi dinamikleri de dikkate almalısınız” (Moore, 2009: 134).

Popper, Concert-Etude isimli eserini Allegro temposunda bestelemiş olup konser parçalarında ve etütlerinde de istediği tempoları oldukça detaylı bir şekilde belirtmektedir. Bu bağlamda, icracının tempo konusunda fazla esnek davranmasına pek de olanak sağlanmamaktadır. Concert-Etude eserinde çeşitli tempolar, müzik terimleri ve dinamik değişimleri kullanılmaktadır. Allegro temposu ile başlayan eserin 83. ölçüsünde meno mosso yapılarak 87. ölçüsünde iki ölçüden oluşan bir ritardando cümlesine geçiş yapılmaktadır. Ardından eser, 89. ölçüde a tempo ile devam ederek 116. ölçüde fermata yapmaktadır. 113. ölçüde ise piu mosso başlangıcı 137. ölçüdeki accelerandoya bağlanmaktadır. Son olarak 140. ölçüden itibaren crescendo ifadesi ile birlikte müzik poco a poco bir tempoda ilerleyerek eserin sonuna kadar yavaşlamadan devam etmektedir. Bu doğrultuda, icracının eser içerisindeki tempo geçişlerine oldukça hassasiyet göstermesi hem eserin yorumunu güçlendirecek hem de Popper'in yazmış olduğu tempolara sadık kalınmış olunacaktır.

Popper'in Concert-Etude Eserine Pedagojik Açından Yaklaşımlar

Popper'in çalışmalarının pedagojik yönlerini tartışan tezler arasında; II-Hee Hwang'ın "A Synthesis of the Advanced Etudes by Dotzauer, Grützmacher, and Popper" (2006), Eduardo Carpinteyro'nun "Pedagogical Aspects in David Popper's Four Cello Concertos" (2007) ve So Youn Park'ın "Effective Practise Methods for David Popper's Virtuositic Pieces and the Relationship Between Selected Pieces and Etudes bulunmaktadır (Allan Eames, 2013: 8). Ancak Park'ın çalışmasında Popper'in icracı, besteci ve bir pedagoğ olarak müziğe katkıları ile beraber ileri seviyeli etütlerinin öğrenilmesinin önemi üzerinde tartışılmaktadır. Bu anlamda Concert-Etude parçası için önerilen ileri seviyeli etütlerin çalışılmasındaki faydalar bu çalışma içerisinde de yer verilmiştir.

Popper'in eserlerinin öğretime ilişkin önemli bir unsur da her bir parçanın söz konusu parçayı öğrenmek isteyen öğrenciye hangi katkıları sağlayabileceğini bilmektir. Öğretmenin repertuarındaki parçaların sunumu ve seçimi ile bunların öğrencinin kavrayışı, ilgisi veya becerisi doğrultusundaki "ince dengeyi" tutturmak öğretmenin sorumluluğu altındadır (Howard, 1998: 7).

Buradan da anlaşılacağı gibi özellikle Concert-Etude parçası için yapılacak olan teknik ve müzikal bir incelemenin yanında öğrencinin enstrüman üzerindeki hakimiyetine göre eser seçiminin yapılması, eserin icrasının iyi bir şekilde gerçekleştirilebilmesi adına oldukça önemlidir.

Özellikle virtüözlük gerektiren parçalarda performansın daha iyi bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için esere bu şekilde bir yaklaşımın sağlanması, pedagojik açıdan son derece önemlidir. Viyolonsel eğitimcisi (pedagoğu) Louis Potter eser seçimi ve icrası ile ilgili şunları eklemektedir.

"Gerçekten işinin ehli olan bir öğretmenin en dikkat çekici özelliği; her bir öğrencinin yeteneğini değerlendirmede ve ilgiyi canlı tutmaya yetecek ölçüde zorlu olan ve öğrencinin gelişim süreci boyunca öğrenciyi düzenli bir dizi aşamadan geçirecek kademeli olarak daha yüksek seviyelerde teknik ve müzikal başarıya götüren doğru materyali seçmede derin bir kavrayışa ve içgüdüye sahip olmasıdır" (Potter, 1995: 41).

Bütün bunlardan bağımsız olarak, öğrencinin kendi icrası hakkındaki duygu ve düşüncelerinin farkında olmak, öğrencinin daha yüksek bir seviyede sanatsal niteliğe ulaşmasına yardımcı olunması bakımından önemlidir (Hagel, 2012: 35). Dolayısıyla eğitmenin, teknik sorunlara çözüm önerileri sunmasının yanı sıra öğrencinin iç dünyasını geliştirecek yöntemler araması, Concert-Etude parçasının müzikal açıdan icrasının daha fazla ön plana çıkmasına yardımcı olacaktır.

Ayrıca Concert-Etude parçası içerisinde teknik ve müzikal açıdan birçok zor pasaj yer almaktadır. Bu sebeple çalışma esnasında özellikle teknik açıdan oluşabilecek bir sıkıntının yeterli bir süre ayrılarak çözülmesi son derece önemlidir. Böylece eser içerisindeki müzikal detaylara daha fazla konsantrasyon sağlanabilecektir. Ancak eserin akıcı bir şekilde duyulabilmesi ve teknik pasajların daha rahat çalınabilmesi için özellikle eser içerisindeki melodiye odaklanmak gerekmektedir. Hagel, bu konuya şu şekilde yaklaşmıştır:

“Nedeni ne olursa olsun, bir parçanın teknik bakımdan zor olan bir bölümüyle karşı karşıya gelindiğinde (özellikle zor olduğu daha önceden defalarca vurgulanmış), sonuç genellikle öğrencinin ilgili tekniği icra etmeye gereğinden fazla odaklanması nedeniyle müziği cümlelendirmeye ve ifade etmeye devam edememesi ve pasajda boğulmasına sebep olmaktadır.” (Hagel, 2012: 35).

Bu anlamda Concert-Etude parçası üzerinde bu şekilde çoklu bir yaklaşımın sergilenmesi eserin icrası için oldukça etkili bir yaklaşım oluşturacaktır.

Son olarak icracı, ilgiyi korumak ve bir bütün olarak ikna edici bir eser ortaya çıkarmak amacıyla her bir cümleyi ifade bakımından çeşitlendirme becerisi göstermelidir (Hagel, 2012: 39). Özellikle Concert-Etude parçası, Popper’in birçok konser parçası gibi oldukça fazla müzikal renge sahiptir. Bu ifade biçimlerini oluşturmada icracının eseri iyi bir şekilde anlaması ve Popper’in eserlerini tanıması esere oldukça zenginlik getirecektir. Ayrıca Popper’in genel olarak belirttiği eser üzerindeki dinamiklerin ve tempo işaretlerinin yanındaki küçük notlar, icracının eser içerisinde daha etkili bir müzikal yol belirlemesine önemli bir katkı sağlayacaktır.

SONUÇ

Bu çalışmada, Popper'in Concert-Etude eseri üzerinde detaylı bir inceleme yapılmış olup karşılaşılabilecek sorunlara çözüm önerileri sunulmuştur. Ayrıca farklı pedagojik yaklaşımların eserin icrası için olumlu katkıları tespit edilmiştir. Çalışmada Popper'in eserlerinde kullandığı tempolar konusu araştırılarak Concert-Etude eserinin icrasına olası katkıları incelenmiştir.

Popper'in diğer konser parçaları gibi Concert-Etude parçası da özellikle zor pasajlar icra etme becerilerini geliştirmede oldukça etkili eserlerinden biri olduğu, etütlerini ve virtüözlük gerektiren parçalarını birbiriyle ilişkili olarak düşünmenin esere farklı bir bakış açısı getirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu makale içerisinde Concert-Etude isimli eserin hem teknik hem de müzikal özellikleri incelenmekte ve eserin icrasını kuvvetlendirecek Popper'a ait 9, 13, 29 ve 34 numaralı etütleri örnek olarak incelenmiştir. Bu etütler, yalnızca teknik sorunları çözmek amacıyla değil aynı zamanda müzisyen ile dinleyiciler arasında daha iyi bir iletişim geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu anlamda eser içerisindeki tüm teknik pasajlara, müzikaliteyi ön planda tutacak şekilde yaklaşılması vurgulanmıştır. Özellikle Concert-Etude parçası birçok teknik ve armonik ifadeye sahip pasajlar içermesi nedeniyle eseri yorumlayacak müzisyenlerin, eser dinamiklerini ortaya çıkaran bir yaklaşım ile yoğunlaşmalarının önemi gözlemlenmiştir.

Bu anlamda Popper'in Concert-Etude parçası hem teknik hem de müzikal olarak müzisyenin yaratıcılığını ortaya koymasına olanak vermektedir. Özellikle müziği en iyi ifade etme şekillerden biri olan teknik unsurlara müzisyenin bu açılardan yaklaşabilmesi de esere son derece sanatsal bir bakış açısı kazandıracaktır. Buna bağlı olarak Concert-Etude parçasının viyolonsel repertuarındaki önemi oldukça fazladır. Aynı zamanda esere bu şekilde farklı açılardan yaklaşmak eseri yorumlayacak olan müzisyenler için faydalı olacak ve eserin icrasına etkili bir kimlik kazandıracaktır.

KAYNAKÇA

Allan-Eames, F. (2013). *Techniques in David Popper's Hohe Schule des Violoncello-Spiels, Op. 73, Degree of Bachelor of Music* (Lisans Bitirme Tezi). University of Tasmania, Tazmanya.

- Araboğlu, T. (2011). *Viyolonselde Yay Tutuş Tekniği Ve Temel Yay Teknikleri: Legato, Detashe, Staccato Ve Spiccato'nun İncelenmesi*. (Sanatta Yeterlik Tezi). Trakya Üniversitesi, Edirne.
- Aydın, B. (2006). *Viyolonsel Eğitiminde Kullanılan D. Popper Op.73 Metodunun İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Aydın, B. ve İşgörür, Ü. (2019). D. Popper Op. 73 No'lu Viyolonsel Metodunun İçerdiği Sağ El Tekniklerinin İncelenmesi. *Kültür-Sanat-Edebiyat-Eğitim ve Mimarlık Üzerine Akademik Araştırmalar*. (1. Baskı) içinde (401-422). Konya: Eğitim Yayınevi.
- Carpinteyro, E. (2007). *Pedagogical Aspects in David Popper's Four Cello Concertos, Doctorate of Musical Arts* (Doktora Tezi). University of Cincinnati, Cincinnati.
- De'ak, S. (1980). *David Popper, (1.Baskı)*. Neptune City: Paganiniana Publications Inc.
- Allan-Eames, F. (2013). *Techniques in David Popper's Hohe Schule des Violoncello-Spiels, Op. 73*, (Lisans Bitirme Tezi) University of Tasmania, Tazmanya.
- Güler, B., Berki, T. ve Çilden, ř. (2006). *Ülkemiz Müzik Eğitimi Anabilim Dallarında Kullanılan Viyolonsel Etüdleri Üzerine Bir İnceleme*, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi, Denizli: Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi.
- Hagel, L. (2012). *Expression in Technical Exercises for the Cello: An Artistic Approach to Teaching and Learning the Caprices of Piatti and Etudes of Popper*. (Doktora Tezi). University of Kentucky, Lexington.
- Howard, E. V. A. (1998). "Virtuosity in Teaching" *Journal of Aesthetic Education*, 4, 1-16.
- Hwang, II-H. (2006). *A Synthesis of the Advanced Etudes by Dotzauer, Grützmacher, and Popper, Doctor of Musical Arts* (Doktora Tezi). University of Cincinnati, Cincinnati.
- Kethüda, S. ve Orhan, ř. (2019). Rudolf Matz '54 Kısa Etüt Metodunun Analizi. *Current Debates on Social Sciences Human Studies* 3. (1. Baskı) içinde (41-53). Ankara: Bilgin Kültür Sanat Yayınları.

- Moore, D. W. (2009). *Popper: High School of Cello Playing*, American Record Guide 72, no.3 (May/June).
- Onat, A. Y. ve Orhan, Ş. (2017). Sebastian Lee Op.31 Etüt Kitabı 11. Etüdün Teknik Ve Biçimsel Analizi. *Çevrimiçi Müzik Bilimleri Dergisi*, 3 (2), 118-137.
- Orhan, Ş. ve Arıcı, S. (2015). Viyolonsel Eğitimine Yönelik Örnek bir Etüt Analizi. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 2 (10), 113-124.
- Orhan, Ş. ve Çınardal L. (2015). Goltermann 4.Viyolonsel Konçertosunun 1. Bölümünde Karşılaşılan Güçlüklere Yönelik Çözüm Önerileri. *Anadolu Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, 8 (5), 108-127.
- Özişler E. ve Orhan, Ş. (2017). Sebastian Lee Op.31 Etüt Kitabı Etüt No.16'nın Viyolonsel Eğitimi Açısından İncelenmesi. *Çevrimiçi Müzik Bilimleri Dergisi*, 3 (2), 179-205.
- Potter, L. (1995). A Tour Through Schroeder's 170 Foundation Studies, Volume One, *American String Teacher*, 2 (45), 41.
- Sönmez, V. ve Alacapınar, F. G. (2013). *Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, (1. Baskı) Ankara: Anı Yayıncılık.
- Tunca, O. (2003). *Most Commonly Used Etude Books by Cello Teachers in American Colleges and Universities*. (Doktora Tezi). Florida State University, Tallahassee.
- Venturini, A. (2009). *The Dresden School of Violoncello In The Nineteenth Century*. (Yüksek Lisans Tezi). University of Central Florida, Orlando.
- Yıldırım, A. ve Şimşek H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, (8.Baskı) Ankara: Seçkin Yayıncılık.